

אכתיוק פולותי

הווי

משתק קול

בדנבר, ארצות-הברית, פרצה אלמנה בת 69 בצחת-בהלה למראה עכבר זעיר, בלעה אותו, לאחר שדילג בבהלתו אל תוך פיה הפעור לרחותה.

★ ★ ★

ינקוט הכזבים

בפתח-תקוה, נשבעה עדה תימניה על התנ"ך "לומר את האמת, את כל האמת ורק את האמת", סרבה להעיד בטענה כי היא עלולה אולי לשקר בטעות.

★ ★ ★

ארתנועה

בירושלים, פתח שוטר-התנועה יצחק רוזנבאום תערוכת-תמונות, הציג במר-כזה תמונה בשם "חלל ריק".

★ ★ ★

הרופה בשלום — ייבון לקרב

במוסקבה, בריית-המועצות, הוצג בפסטיבל הסרטים הסובייטי, שנערך תחת הסיסמה "בעד שלום ואחידות-עמים", סרטון ישראלי בשם ישראל ארצי, שהקדיש את חלק הארי שלו למצעד צה"ל ואומני-טנקים.

★ ★ ★

שעור לדוגמה

בירושלים, פתחה הנהלת ישיבת פוני ב" את עונת הלימודים ירחי-כלה המוקד דשת ללימודים בחמון, קיבלה בקשה מפקיד ממשלתי בבלות את ירח הדבש שלו בישיבה.

★ ★ ★

בראשי עיר, כן יושביה

בטבריה, ניסה שמואל דורמן בן 69 לחקות את ביגיי, עמד על ראשו, שבר את עצם-הכתף.

★ ★ ★

השם והמתכות

בתיאביב, הקליטו אנשי קול ישראל תוכנית על שלום עליכם, שהורכבה ממיסאל שנערך בתחנה המרכזית, איכנו את סרטה-הקלטה ברחוב שלום עליכם.

★ ★ ★

זכות בריחה

בירושלים, הגישה אורחית ערעור על מחיקתה מפקס הבוחרים, ציינה בסעיף אורחות: אורחות אמריקאית.

★ ★ ★

מכה לתרופה

באנגוריה, ארצות-הברית, ערכו 500 עובדי מפעל לייצור תרופות פיקניק המוני, תורעלו כולם מאכילת מזון מקולקל.

★ ★ ★

זהירות, בייסים!

בירושלים, אימצה סבתא-קנורו גור קנורו שהומלט עלידי בתה, הגיכה אותו בכיסה, גילתה מאוחר יותר כי חברה לכלוב ואבי בתה, מתנה אהבים עם הבת.

★ ★ ★

רפסודיה

בטבריה, הרכיב נער בן 15 רפסודה מארגזי עץ של תנובה, נסחף אל לב הכנירת, נמשה באפסית-כוחות עלידי סירת משמר-החופים.

★ ★ ★

העירומים והמתים

בירושלים, ביקש לקוח לראות את הספר פני עולם המקרא שניצב בחלון הראווה של חנות ספרים, הודעה לראות בתוכו תמונות-עירום בירחוני-צילום ששימושו כמילוי לעיסת הספר.

מכיוון שאנו תלמידות תיכון, רוצות אנו שגם אלה יהיו תלמידים בהתה או מסיימים תיכון. תאורנו הוא די פשוט: גובה בינוני, צבע-שיער בהיר ועיניים ירוקות, אוהבות טיולים, סרטים ושחיה."

★ ★ ★

סנוב במידה נסבלת

(1142/79) עזב לפני ארבעה חודשים את הקיבוץ, והוא מוצא את עצמו, לפתע, בודד בעיר. אין הוא מציג כל תנאים ביחס לנערה שתראה לכתוב אליו, והוא מסתפק בסרטים מועטים אודותיו: שהוא בן 31, חניך ויליד חו"ל, ושהוא סנוב במידה נסבלת.

★ ★ ★

חתיכות לאדמה

הן לא רוצות להשוות, אבל אומרים עליהן שהן חתיכות לאדמה. שתיהן (1142/80). האחת שחורת שיער ובחולת עין והשניה אומרת ששערה ערמוני, עיניה ירוקות-מלוכסנות, ועוריה מספר עליה כי ימה של הרצליה מהתה את אחד ממקומות הביולוגיה שלה ושל חברתה, בקיץ ובחורף. שתיהן תלמידות שביעית, אך הן בכל זאת אולי טיפטיפה מקוריות מאשר השותפות הקדומות. כשהן אומרות שהן משתנות אחרי מוסיקה טובה, אין הן מפסידות רות שמות בנאלים כמו בטהובן או מוצרט. הן אומרות: סטרייטס ובראטוק. הן מבירות שהן לצנחנים שחומי-עור ותכולי-עין בלבד.

★ ★ ★

לא למבוגרים

אחרי שקיבלתי את מכתבן של (1142/81), לא אתפלל אם בשבוע הבא אקבל גם מכתבים מגן-הילדים העירוני. הן כותבות לי שמדי שבוע בשבוע הן קוראות את מדורי, אף על פי שנועד ליותר מבוגרים. "אנחנו שתי נערות בנות 13 מעוניינות להתכתב עם שני נערים בגיל 14-15. אנחנו נערות רגילות ואין בנו שום דבר מיוחד: אוהבות סרטים, קריאה, טיולי אופניים, ספורט, ריי קודים ושירים מכל המינים. על הנערים לא להיות גבוהים ביותר, בעלי חוש הומור בריא, ומן הגליל. אנו מעוניינות ששני הנינים יהיו בעצמם חברים וישלחו את תמורתנויהם."

ההגיון הנשי

אחד השגנונות שלי, הוא לאסוף בדיחות וחוכמות על כמה שאנו, הנשים, טפשות. ההגיון הבילתי הגיוני שלנו, כמו אותו מצ' שה באשה שכה חששה ששנתו של בעלה טרופה, העירה אותו כדי לשאול אותו, או האשה האומרת לבעלה: "טוב, אז בוא נעשה פשרה. אני מוכנה להודות שאני טועה, אם אתה מוכן להודות שאני צודקת." טיפוס יותר, הוא המעשה באשה שהיתה חולה. בעלה היה בחור טוב, והתנדב לשלם קצת במטבח. אבל הוא לא מצא את התה. הוא חיפש, חיפש, ולבסוף שאל את אשתו: "איפה התה, יקירתי? אינני מוצא אותו." "אינני יודעת מדוע אינני מוצא אותו", באה התשובה שנאמרה באחתה, "הוא פשוט לעיניך, על המדף, בקופסת קקאו שעל המדף, תחית גפרוטים."

רוצים עוד? בבקשה. אפילו אם אינכם רוצים, אני מוכרחה, איכשהו, למלא את הטור, ופשוט לא יכולתי להסתכל במכתב נוסף. האם שמעתם על אותה טפשיערה שאמרה לחברתה, שהתכוונה לצאת לפגישת: "שולה, תאחרי אם לא תמהרי." "לא", אומרת שולה, "כבר אמרתי לגדעון שאאחר, אז יש לי עוד המון זמן."

"יקירתי, אמרה אשה לבעלה, "האם כובעי מונח ישר?" "כן, כן", השיב הלה בקוצר רוח, "הוא ישר בהחלט. ועכשיו מהרי. כבר איחרנו." "מצטערת", ענתה אשת חיקו, "אם כן, אני מוכרחה לחזור. כובע זה לא נועד להיחבש ישר."

ישנה אימרה ישנה שגברים מסוימים בוחלים בנשים טפשות, בעוד אחרים אוהבים אותן דחאק כאלה. זה מוכרח להתייחס לקשרים הפיננסיים בין הבעל והאשה, כי ההגיון הנשי הוא פשוט פנטסטי בשטח זה. בעל עזרי הסכים לרכוש מכונת-כביסה, ניסה למחות כאשר זו הומינה דגם דה-לוקס, במקום הדגם הסטנדרטי. "אבל יקירתי, אמר רה אשתו, "זה לא יעלה באף פרוטה יותר. כל מה שנצטרך לעשות, הוא לשלם זמן ארוך יותר."

עוד יצור חמוד, שלא היה לה דבר בראש מלבד הכובע שמדדה לעיני בעלה, אמרה: "זה לא עלה פרוטה. הורידו את המחיר מ-10 ל-5 ל"ל, או קייתי את זה בחמש הלירות שחסכתני."

— הכוונה לא רק עד החורשה הקרובה —
הריהו כולו שלך.

★ ★ ★

כנ"ר

עוד שתיים. אותו הדבר. (1142/76). גילן 22, 24.

★ ★ ★

לא שמן ולא רזה

(1142/77) הוא בן 21, מכונאי, ביישן, בעל השכלה תיכונית, ומשתלם עתה במדור רופי בעמק-חפר. הוא רוצה להכיר נערה כבת 18-19, ומאיל לציין שבצעם לא איכפת לו אם תהיה פחות משכילה ממנו. אם את מוכרחה לדעת: הוא גבה-קומה, ולדבריו, לא שמן ולא רזה.

★ ★ ★

לא מתפרעים

קורה לי דבר נורא: כמה שלא אשמיע רעשים על נגנר הספשיערה, אני מוצאת את עצמי מחבבת אותן, לעתים. לא נעים. זיקנה, מן הסתם, הגה מכתבן של (1142/78) שתודו שאינו מבריק ביותר, אך יש בו איזשהו חן:

"רוב המכתבים המגיעים אלייך, הם של נוער מבוגר יותר. אנחנו בנות 15, ודחאק גיל זה הוא בעייה לגבינו. אנו רוצות להיות בחברה, אבל לא מבוגרת מדי, ולא של סתם צעירים מתפרעים. ולכן, מדורך, כפי שאנו מקחת, יפתור בעייה זו. מעוניינות אנו להכיר בחורים בגיל 16-18 מסביבות רמת-גן. רצוי שתהיה להם חברה כלשהי. וכפי שכבר כתבנו, לא של צעירים מתפרעים."

נערת השבוע

ראו מה יש לנו הפעם. בחורה ביישנית. מי היא? זה טור. אנלה רק שהיא לידת הארץ. זכי התמונה צולמה לא בהוליווד, אלא בתל-אביב. אם הצלחתי למתוח אתכם כראוי — מי יודע, אולי אפרסם פעם תמונה אחרת שלה, שתראו גם את הפנים?

טוב, טוב, אני שותקת: "תגידי לעצמך, עוד אחד שמצא את אשר יחשק — ולא העז. אי הדם? אולי ההצדקה היחידה היא שבדקות הספורות בהן אתה נפ' גש עם דמות נכספת, התדהמה כה רבה, ואינך יודע להחליט החלום הוא או מציאות — ובניתיים החלום בצורת נערה, נגוה. "ולעניין: ראיתיה בחיפה על יד בית הקרנות ביום שני, 10.8.59, בשעה 15.30 מתבוננת בחלון הראווה של חנות כלי כסף, רדו. היילת, עליה תג קצינת-רפואה. בידה האחת כובע קצינות, ובידה השנייה תיק אל-על כחול.

נערת ח"ן שחורחור: התענייני? "אם תרצי לעשות זאת, כתבי אל ת.ד. 199, חדרה. אבל אני נורא אבין אותך אם לא.

★ ★ ★

תשובה לכל אחד

נכון: הוא בעצמו (1142/71) אומר שהוא יודע שאינו יפה כל כך, וזוהי גם הסיבה, לדבריו, מדוע הוא נמצא באמריקה במ"קום אחד ששמו פ"ל, ולא בהוליווד. הוא סבור שהדרך הטובה ביותר לש"מוע מה קורה כאן, היא התכתבות עם נערה, והוא מבטיח תשובה לכל אחת. נס! מה'כפת לך?"

המאוכזבות

נדמה לכם שכבר ראינו מכתב זה (1142/72) מיליון פעמים בערך, לא? אתם כל כך צודקים! הרי אלה הן שתי החברות הנצחיות בנות ה-18, המעוניינות להכיר שני בחורים חברים, או אפילו לא, ושהיו רצוי נים ובעלי חוש הומור ובלה-בלה וכו' וכו' כמעט בכיתי כאשר ראיתי את חמ"ר מתן. הן חותמות: "המאוכזבות".

★ ★ ★

נערה שמתחשק לה

אמרו לי: צריך להיות בן 40, כדי לכתוב מכתב פיקחי כל כך? (1142/73): "באחד ממדוריך, קראתי דבר כזה על לוליסה, זו הילדה שהיו לה יחסים אסורים עם גבר בגיל 40. אם כי הכותבות למדור שלך לא תמיד ילדות, הרי הן בכל אופן בדרך כלל לא עוברות את ה-20 וכמה, מחפשות "בחור שיבין אותן", שיהיו "לו" כל מיני תכונות שונות ומשונות, ועל פי רוב באמת קשה לדעת, מה גרם לזה שהן ככלל כתבו את מה שכתבו.

וחשבתי: אולי ישנה איזו נערה שמתחשק לה פעם דחאק לא עם בן גילה, אלא אחד שהיה יכול להיות אולי כבר אבא שלה? "אז עלי אני רק רוצה לומר: הגיל, כאמור, כמעט 40, אם כי נראה יותר צעיר. הייתי כבר נשוי, וכמובן, מה שנוגע לנס" יון בחיים — לא חסר.

מה שאני מבטיח: על כל מכתב שאקבל אענה — ומשעמם לא יהיה לה. לגביה, יש לי, בשלב ראשון, כמה דרישות: בל אופן, מ-20 ומעלה, נאה פחות או יותר בחיצוניות — ואחת שלא מת'בישת."

★ ★ ★

זה הכל

היא (1142/74) כותבת על גלוייה, שהיא רוצה להתכתב עם בחורים בני 26-32. נקודה.

★ ★ ★

לא רק עד החורשה

(1142/75) אומר בגאחה צנועה, שאילו היה ממין את מה שאומרים עליו בשני טורים, סור למעלות וטור לחסרונות, היה הטור האחרון גובר. והוא רוצה גם שתדעי שהוא חתיך, ולא לובש פראנגי. עכשיו, שאת יודעת כל זאת, ואת גם ירושלמית, וכדבריו: "יודעת לכתוב הרבה, לשלל הרבה